

52

Pan Jezus wstąpił do nieba i teraz nas posyła do ludzi

Cele katechetyczne

- wskazanie na konieczność dzielenia się w życiu wiarą;
- dzielenie się darami Jezusa z innymi ludźmi;
- formowanie w sobie postawy przyjaźni w relacji z Jezusem;
- motywowanie dzieci do wyrażania miłości i przyjaźni wobec Jezusa;
- ukazanie prawdy o wniebowstąpieniu i zapowiedzi powtórnego przyjścia Chrystusa;
- kształtowanie umiejętności wyrażania swojej wiary oraz miłości względem Boga poprzez udział we Mszy Świętej, uroczystościach religijnych.

Treści

- wniebowstąpienie Chrystusa i zapowiedź powtórnego przyjścia;
- ewangeliczny nakaz misyjny;
- rzeczy ostateczne człowieka;
- znaczenie i obchody święta Wniebowstąpienia Pańskiego.

Wymagania

Uczeń:

- zna i swoimi słowami streszcza biblijny opis ostatniego spotkania Jezusa z Apostołami i nakaz misyjny;
- potrafi powtórzyć ostatnią prośbę Jezusa;
- wie i objaśnia, kiedy Jezus powrócił do nieba i jak obchodzimy pamiątkę tego wydarzenia;
- umie wskazać sposoby obecności Jezusa na ziemi;
- wymienia rzeczy ostateczne człowieka;
- wyjaśnia, co należy czynić, aby stać się prawdziwym przyjacielem Jezusa.

Postawy

Uczeń:

- postanawia realizować swoim zachowaniem wobec bliźnich nakaz misyjny Chrystusa;
- świadomie, bez lęku, z nadzieją oczekuje powtórnego przyjścia Chrystusa;
- wykazuje zainteresowanie przynależnością do wspólnot religijnych w swojej parafii.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; piosenka; przybory do rysowania; ilustracje: Biblia, dzieci uczące się na katechezie, dzieci modlące się, postać kapłana, lud Boży zebrany na Mszy Świętej, tabernakulum; reprodukcja obrazu Wniebowstąpienia Pańskiego.

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; śpiewanie piosenki; wspólne czytanie Pisma Świętego; konkurs na najładniejszą ilustrację wniebowstąpienia Pana Jezusa; wspólne wykonywanie zadań z podręcznika; prezentacja obrazu i opis dzieła kultury.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – modlitwa do Ducha Świętego: słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: informacja, pytania, odpowiedzi, prośby, podziękowania;
- edukacja społeczna – obietnica darów Ducha Świętego jako umocnienie dla wspólnoty: odpowiedzialność za wspólnoty, w których żyje uczeń;
- edukacja muzyczna – śpiew odpowiednio dobranej piosenki religijnej: „Głoś imię Pana”; „Zobaczcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec”;
- edukacja językowa – słownictwo: „parafia”, „wniebowstąpienie”, „nakaz misyjny”, „rzeczy ostateczne człowieka”.

Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt wiary, Akt nadziei i Akt miłości*.
2. Lekcje z tego działu nawiązują do wydarzeń z życia Jezusa omawianych wcześniej. W tym dziale kładziemy nacisk na obchody liturgiczne.
3. Rozpoczęcie od rozmowy z dziećmi na temat przygotowań do jakiegoś ważnego wydarzenia. Należy też poruszyć problem wypełniania złożonych obietnic. Prośba o „streszczenie” misji Pana Jezusa. Zakończenie opowiadaniem o wniebowstąpieniu Pana Jezusa. Podanie najważniejszych prawd wiary związanych z tym wydarzeniem oraz nawiązanie do rzeczy ostatecznych człowieka, wykonanie zadania 1 z podręcznika.
4. Odczytanie słów obietnicy Chrystusa. Obejrzenie i omówienie ilustracji z podręcznika. Wyjaśnienie prawdy o znaczeniu odejścia Jezusa oraz o Jego pozostaniu na ziemi w znakach sakramentalnych w Kościele. Pokazanie ilustracji: Biblia, dzieci uczące się na katechezie, dzieci modlące się, postać kapłana, lud Boży zebrany na Mszy Świętej, tabernakulum. Wyjaśnienie: Bóg w różny sposób, poprzez różne osoby jest obecny wśród nas. Przeczytanie z Pisma Świętego obietnicy Jezusa: „Jestem z wami aż do skończenia świata”. Zwrócenie uwagi na tytuł podręcznika o Jezusie, umiłowanym Synu Ojca, który chociaż wstępuje do nieba, to pozostaje z nami na zawsze. Podkreślenie, że przez swojego umiłowanego Syna Bożego mamy zapewnioną łączność, dostęp do Boga na zawsze. Doświadczamy tego szczególnie w liturgii i poprzez poszczególne uroczystości roku kościelnego. Wykonanie zadań 1 i 2 z *Kart pracy*.
5. Wyjaśnienie dzieciom, jak liturgicznie obchodzimy uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego: kiedy i jak świętujemy.
6. Można posłużyć się jeszcze inną niż w podręczniku reprodukcją obrazu przedstawiającego wniebowstąpienie Jezusa; omówienie wspólnych elementów nawiązujących do biblijnego opisu.
7. Odczytanie fragmentu Ewangelii – Dz 1, 9-11; omówienie treści. Można podjąć wątek powtórnego przyjścia Jezusa na świat i sądu ostatecznego (o ile nie omawialiśmy tych tematów podczas wcześniejszego nauczania o wydarzeniach z życia Jezusa), świadome nawiązania do wcześniejszej lekcji mówiącej o tym

wydarzeniu z życia Jezusa. Rozmowa na temat rozstań, dlaczego są trudne i często smutne. Wniosek: Jezus wstąpił do nieba, ale przyjdzie jeszcze raz na ziemię, po to, aby dokonać sądu nad światem. Zostawił nam zadanie, swój testament. Wykonanie zadania 2 z podręcznika.

8. Można poszerzyć ten temat o pytania: Jak najlepiej przygotować się na spotkanie z Jezusem? Jakie czyny podobają się Jezusowi? Odczytanie z Pisma Świętego fragmentu o najważniejszym przykazaniu – Mt 25, 31-46, omówienie tych słów. Można zaproponować dzieciom narysowanie wybranego przez siebie sposobu zachowania wobec bliźnich, które pochwała Jezus w tym fragmencie. Można też przeczytać dzieciom inny fragment, bardziej ukazujący radość ze spotkania z Jezusem, Jego troskę o ludzi, o każdego z nas.
9. Nauka lub śpiew pieśni „Głoś imię Pana”; podkreślenie wagi wypełniania zadania głoszenia Dobrej Nowiny o Jezusie.
10. Modlitwa spontaniczna z rozważaniem, jak powinien postępować chrześcijanin, aby spotkać się z Jezusem w niebie.
11. Dobrze byłoby polecić uczniom naukę na pamięć słów Pana Jezusa: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”.
12. Można też zaśpiewać piosenkę: „Zobaczcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec”.
13. Podczas lekcji dzieci mogą zadać pytania o prawdziwość wiary, o istnienie tego, co niewidoczne dla oczu. Aby wyjaśnić sens naszej wiary w Jezusa, zwłaszcza po Jego odejściu do nieba, możemy się posłużyć opowiadaniem „Bóg”.
Willi Hoffsümmer, On bierze cię w ramiona. Opowiadania o winie i pojednaniu, Kielce 2002, s. 46-47.
15. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.